

Radši být zastáncem lockdownu, respirátorů a odstupů, než..

Radši být zastáncem lockdownu, respirátorů a odstupů, než..

Sestry a bratři,

na konci ledna obvykle už víme, že novoroční předsevzetí nejspíš ani letos nesplníme. Nějak na tu správnou životosprávu a více pohybu zase nebyl čas, nálada ani dostatek vůle. Nu což, možná že to vyjde koncem jara, kdy obvykle přichází nová vlna závazků ke zhubnutí do plavek.

Vlastně je to tak trochu jako s křesťanskou vírou. Ten, kdo se hlásí ke Kristu, bere na sebe současně závazek chovat se v reálu alespoň přibližně jako on. Že tohle předsevzetí opakovaně nejsme s to naplnit, je známá pravda.

Kdo z nás dokáže odložit všelijaké předsudky a odmítnout cílené lži různých démonů (dnes se jim říká trollové)? Kdo z nás se dokáže zastat těch na okraji, kteří nemají moc, vliv a často ani náležitě informace. Kdo z nás dokáže účinně léčit mezilidské vztahy, odhalovat a vyhánět falešné bohy naší doby?

S nástupem sociálních sítí a nové vlny populismu se naopak zdá, že je společnost rozdělená víc, než kdy předtím. Což o to, když si to člověk přizná, ještě není vše ztraceno. Horší je, když si to nepřizná a zůstane ve své bublině, kde se všichni stále dokola jen utvrzují o své pravdě. Jako tenkrát v Korintu.

Pavel v dopise odpovídá na dotaz předáků místního křesťanského společenství. Zajímalo je, jaký má apoštol názor na požívání masa (1 Korintským 8,1-13). Ne, neptali se na správnou životosprávu, ani neřešili otázku, zda být či nebýt vegetariánem. Tenkrát se diety moc neřešily. Šlo o maso obětované tehdejšími pohanskými bohům. Chrámů totiž vedle konání obřadů sloužily současně jako řeznictví a restaurace. „Co ty na to, Pavle?“, ptají se představitelé sboru apoštola. „My víme, že tihle bohové jsou jenom lidské výmysly a tak s požíváním masa v chrámech nemáme problém.“

Jenže do sboru patřili také ti, kteří s tím problémem měli. A ne malý. Stali se součástí křesťanského společenství poté, co se s pohanstvím rozešli. Vzpomínky na minulost byly ještě živé. Na vyčerpávající úsilí získat si přízeň bohů, na neúčinné magické praktiky jak si prostřednictvím bohů polepšit, na nezřízená hodování s masem, vínem a vtíravými chrámovými prostitutkami.

Nedokázali by jít na oběd do chrámu a jídlo jednoduše oddělit od všech souvislostí. Nejspíš by se jim staré strachy a tísnivé pocity vrátily.

„Samozřejmě, že máte pravdu,“ píše Pavel předákům korintského sboru, „modly nic nejsou a chrámové maso se jíst může, ale být to na mně, radši se stanu vegetariánem než abych zavinil ztrátu někoho druhého.“

Vlastně je to tak nějak i s naším postojem ke covidu. Příslušníci mladší a zdravější části společnosti mají pravdu, že riziko je naprosto minimální, že infekce často projde bez příznaků a prakticky každý ji s citronovým čajem vyleží. Jenže jsou tu také ti, kdo se s virem tak snadno neporovnají a také tací, kdo mu podlehnou.

„Radši se stanu zastáncem lockdownu, respirátorů a odstupů, než abych zavinil ztrátu někoho druhého,“ řekl by dnes apoštol Pavel. Věděl totiž, že nezáleží na tom, jaké máme poznání, ale na naší ochotě vnímat lidi vedle nás, kteří jsou v jiné situaci než my sami.

Sestry a bratři, po roce k nám dorazila britská mutace a rozvolňování je zatím v nedohlednu. Nyní jde víc než dřív o to nebát se a nepodceňovat opatření. Myslím na vás a modlím se za vás.

Petr Červinský

kazatel [baptistického sboru PetraChelčického v Lovosicích](#)